

piątek, 24.07.2026

Chleb życia. Czym jest Msza święta?

Ze względu na bogactwo duchowych treści Msza święta ma wiele określeń, z których każde ukazuje inny aspekt tego sakramentu. Jedną z nazw Mszy świętej jest Eucharystia. Słowo to pochodzi od greckich słów „eucharistein” – czynić dziękczynienie oraz „eulogein” – dobrze mówić. Słowa te przypominają żydowskie błogosławieństwa, które wychwalają dzieła Boże. Termin Eucharystia podkreśla, że jest to sakrament, w którym wyrażamy wdzięczność Bogu za wszystkie otrzymane łaski. Inne określenie to Wieczerza Pańska. To nawiązanie do Ostatniej Wieczerzy i zapowiedź „uczty godów Baranka w niebieskim Jeruzalem” (por. 1 Kor 11,20). W trakcie sprawowania tego sakramentu zasiadamy z Bogiem do jednego stołu. Jezus karmi nas do syta swoim Słowem i swoim Ciałem. Dzieje Apostolskie używają też terminu „łamanie Chleba”. Ta nazwa nawiązuje do obrzędu charakterystycznego dla żydowskich posiłków, w trakcie których najważniejsza osoba przy stole odma wiała błogosławieństwo i dzieliła chleb między zgromadzonych. Jezus wykorzystał ten gest, przemieniając chleb w swoje Ciało. Msza święta jest łamaniem Chleba, a ci, którzy spożywają jeden łamany Chleb – Chrystusa, wchodzą we wspólnotę z Nim i tworzą w Nim jedno ciało. Msza święta to inaczej zgromadzenie eucharystyczne. Eucharystia nie jest prywatną sprawą pojedynczych ludzi, ale wspólnoty całego Kościoła, którego znakiem jest lud zgromadzony podczas jej sprawowania. To spotkanie z Bogiem we wspólnocie z innymi. Inną nazwą Eucharystii jest pamiątka Męki i Zmartwychwstania Pana. To określenie nawiązuje do słów Jezusa: „to czynicie na moją pamiątkę” (J 19,22). Dlatego sprawując Eucharystię, mówi my: „Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, wyznajemy Twoje zmartwychwstanie”. Msza święta to nie tylko pamiątka minionych wydarzeń, ale ich uobecnienie. Dlatego sakrament ten nazywamy Najświętszą Ofiarą. Podczas każdej Eucharystii jest obecna jedyna, najświętsza i najdoskonalsza ofiara Jezusa Chrystusa. Uczestniczący w niej stają pod krzyżem Jezusa, a Jego Ciało i Krew przynosi im zbawienie. Używa się także nazwy: „ofiara Mszy świętej”, „ofiara pochwalna”, „ofiara duchowa”, „ofiara czysta i święta”. Celebrowanie tego sakramentu zajmuje centralne miejsce w liturgii i jest jej najgłębszym wyrazem, stąd określenie Święta i Bo ska liturgia. W tym samym znaczeniu nazywa się ten sakrament celebrowaniem świętych misterii. Eucharystia to inaczej Najświętszy Sakrament, co podkreśla jego rangę jako „sakrament sakramentów”. Nazwa ta odnosi się szczególnie do postaci eucharystycznych przechowywanych w tabernakulum. Inną nazwą Eucharystii jest Komunia święta. Słowo „komunia” pochodzi od greckiego wyrazu „communio”, czyli wspólnota. W niektórych świątyniach nad tabernakulum znajduje się napis: „Oto Chleb Aniołów”. Nazwa ta pochodzi z Księgi Psalmów (por. Ps 78). Podobnym określeniem jest Chleb z nieba (por. J 6,58). Do tego nawiązuje też kolejna nazwa – lekarstwo nieśmiertelności. Ciało Chrystusa podawane umierającym nazywa się wiatykiem. Pojęcie to pochodzi od łacińskiego słowa „viaticum” oznaczającego „zapasy na drogę”. Najczęściej używana nazwa, czyli Msza święta, pochodzi od łacińskiego słowa „missio” oznaczającego „posłanie”. Zanim rozpoczniesz udział we Mszy świętej, zastanów się, które z określeń jest ci najbliższe i najbardziej oddaje twoją dzisiejszą postawę wobec Eucharystii.